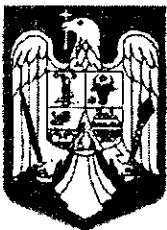

CH-428/13.10.2014
0PE/421/04.11.2014

ROMÂNIA
MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
CABINET MINISTRU

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII		
CABINET MINISTRU		
Nr. N.B.	1904	
Ziua	Luna	Anul
25	09	2014

APROB

TRAIAN BĂSESCU
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

PROPUN APROBAREA

VICTOR VIOREL PONTA
PRIM-MINISTRU

MEMORANDUM

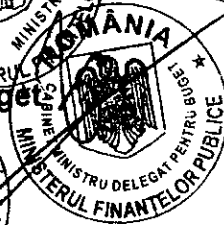
De la : Nicolae Bănicioiu, Ministrul Sănătății

Avizat: Titus Corlățean, Ministrul Afacerilor Externe

Ioana Petrescu, Ministrul Finanțelor Publice

Darius – Bogdan Vălcov, Ministrul Delegat pentru Buget

Robert Cazanciuc, Ministrul Justiției

Tema: Aprobarea semnării Protocolului adițional la Convenția privind drepturile omului și biomedicina referitor la transplantul de organe și de țesuturi de origine umană a Consiliului Europei

România a semnat Convenția pentru protecția drepturilor omului și a demnității ființei umane față de aplicațiile biologiei și medicinei (denumită pe scurt Convenția privind Drepturile Omului și biomedicina sau Convenția de la Oviedo) în 4 aprilie 1997 și a ratificat-o prin Legea nr. 17/2001.

Protocolul adițional al acestei Convenții, referitor la transplantul de organe și de țesuturi de origine umană este menit să reglementeze aspecte juridice și bioetice din domeniul transplantului. Semnarea sa ar conduce la promovarea cooperării cu statele membre ale Consiliului Europei pentru prevenirea comercializării elementelor corpului uman și alinierea țării noastre la progresele științelor medicale din spațiul european.

1. Istoricul negocierilor

După deschiderea spre semnare a Convenției privind Drepturile Omului și Biomedicina, în 1997, în Comitetul de bioetică al Consiliului Europei a început să se lucreze, în lumina prevederilor Convenției, la elaborarea unui proiect de Protocol în domeniul transplantului, intenția unui document cu acest specific existând încă din 1991.

Protocolul extinde prevederile Convenției în transplantul de organe, țesuturi și celule și dezvoltă principiile acesteia.

La elaborare au contribuit prin comentarii Statele Membre, alte comitete ale Consiliului Europei și organizații neguvernamentale relevante din domeniu.

Protocolul a fost finalizat în anul 2000, Adunarea parlamentară a Consiliului Europei și-a formulat opinia asupra acestuia în aprilie 2001, iar comitetul de Miniștri l-a adoptat în luna noiembrie a aceluiași an.

În consecință, Protocolul a fost deschis spre semnare în ianuarie 2002.

Protocolul poate fi semnat numai de statele care au semnat și ratificat Convenția.

2. Prezentarea prevederilor relevante ale Protocolului adițional la Convenția privind drepturile omului și biomedicina referitor la transplantul de organe și de țesuturi de origine umană a Consiliului Europei și implicațiile pe care le are acesta asupra obligațiilor juridice și a altor angajamente internaționale asumate anterior de partea română, inclusiv asupra legislației interne

Prevederile Protocolului au devenit punct de referință privind legislația europeană în domeniul transplantului de organe, țesuturi și celule de origine umană.

În acest context menționăm că la Consiliul Europei s-a constituit un grup de lucru pentru elaborarea unei *Convenții europene pentru combaterea traficului de organe*. Principiile după care s-a condus grupul de lucru în redactarea textului acestei Convenții au fost de asemenea cele din Convenția de la Oviedo, precum și prevederile din Protocolul adițional privind combaterea traficului de organe și țesuturi, și anume: protejarea minorilor, a persoanelor defavorizate, respectarea tuturor prevederilor naționale privind acordul pentru donare, prevenirea recoltărilor și a procedurilor de transplant ilicite, prevederi care de altfel se regăsesc în legislația națională (Legea nr. 95/2006 *privind reforma în domeniul sănătății* – Titlul VI - cu modificările și completările ulterioare).

Reglementările din noul Cod Civil din România reflectă, de asemenea, aceste principii.

Cadrul normativ al UE, care stabilește măsuri în domeniul prevăzut, este constituit de:

1. Directiva 2004/23/UE care reglementează activitatea de transplant tisular și celular pe teritoriul Europei;
2. Directiva 2010/53/CE privind calitatea și siguranța organelor oferite pentru transplant;
3. Directivei 2012/25/UE de stabilire a procedurilor de informare pentru schimbul, între statele membre, de organe umane destinate transplantului.

Directiva 2010/53/CE *privind calitatea și siguranța organelor oferite pentru transplant* are ca principiu director chiar acest Protocol. Principalul obiectiv îl reprezintă asigurarea unei calități superioare a organelor oferite pentru transplant în toate statele membre ale Uniunii Europene, o repartizare echitabilă a organelor disponibile către potențialilor primitori, precum și protejarea donatorilor vii.

Directiva 2012/25/UE reglementează schimburile transfrontaliere de organe și are la bază prevederile acestui Protocol adițional. Aceasta a fost transpusă în legislația românească prin Ordinul nr. 613/2014 pentru aprobarea procedurilor de informare în vederea realizării schimbului de organe umane destinate transplantului între România și celelalte state membre ale Uniunii Europene.

Protocol adițional la Convenția privind drepturile omului și biomedicina referitor la transplantul de organe și de țesuturi de origine umană a Consiliului Europei este deschis pentru semnare semnatarilor Convenției. După semnare aceasta urmează să fie supus ratificării Parlamentului României.

3. Propuneri

Având în vedere importanța prevederilor acestui Protocol adițional la Convenția privind drepturile omului și biomedicina referitor la transplantul de organe și de țesuturi de origine umană a Consiliului Europei **propunem:**

1. aprobarea semnării Protocolului adițional la Convenția privind drepturile omului și biomedicina referitor la transplantul de organe și de țesuturi de origine umană a Consiliului Europei;
2. semnarea să se facă de către ministrul sănătății sau reprezentantul permanent al României pe lângă Consiliul Europei.

Memorandumul are anexat: textul *Protocolului adițional la Convenția privind drepturile omului și biomedicina referitor la transplantul de organe și de țesuturi de origine umană* a Consiliului Europei în limba engleză și traducerea..